

[Carlsen-Skiødt.]

ningsspørgsmaalet, fulgte man den Linie, som allerede var indledt efter 1920, at det gjaldt om at komme bort ogsaa fra denne af de ekstraordinære Forhold skabte Lovgivning. Forhandlingerne resulterede i, at Boliglovgivningen bortfaldt for hele Landet med Undtagelse af Storkøbenhavn. Saa vidt mig bekendt har Lovens Ophævelse ikke medført særlige Ulemper for Provinsen. Jeg kunde i denne Forbindelse have Lyst til at sige, ogsaa fordi Odense By er blevet nævnt af en tidligere Taler, at i denne By, hvor jeg kender Forholdene bedst, har der siden da været et enestaaende stort Byggeri og en stor Ombygning af Lejligheder. I Aaret fra Oktober 1929 til November 1930 flyttede ikke mindre end 8185 Personer til Odense, og der fraflyttede i samme Tidsrum 7520. At dette giver et betydeligt Arbejde, ikke blot med selve Flytningen, men ogsaa med Istandsættelse af Lejligheder m. m., er en Selvfølge.

Med Hensyn til Huslejen har der under de Forhandlinger, der har været, ogsaa i Pressen, stadig været peget paa, at blandt andet vilde Butikslejerne gaa til Vejrs, hvis man ophævede de gældende Restriktioner i Øjeblikket. Jeg skal nævne blot et Par Eksempler fra Odense. En Butik i Kongensgade, altsaa paa Strøget, som for nogle Aar siden stod i en Husleje af 6000 Kr., er for et Par Aar siden blevet nedsat til 4000 Kr., og Boligselskaberne, som under den vanskelige Boligsituation i Krigsaarene tog fat paa Byggearbejdet, har for ca. 3 Aar siden nedsat Huslejen for Boligerne med 10 pCt. Hvad der gælder denne Købstad vil jeg mene gælder ogsaa mange andre Byer, saaledes at Forholdene nu igen er ret normale. At Huslejen ligger noget højere i al Almindelighed end i 1913, hidrører fra helt andre Aarsager, som jeg ikke behøver at omtale nærmere. Begrundelsen ligger jo i højere Varepriser, højere Priser paa Byggematerialer og en højere Arbejds løn, derfor maa ogsaa Huslejen blive højere.

En anden Virkning, som man befrygtede, at Huslejelovens Bortfald i Provinsen skulde faa, var en Forøgelse af Tallet paa husvilde. Skønt der i Begyndelsen, altsaa i den første Tid lige efter, at Huslejeloven var bortfaldet, var en lille Stigning, saa har det glædelige vist sig ifølge Statistisk Departements Oplysninger, at efter et Aars Forløb — altsaa, Overgangstidens Vanskeligheder kom, og de maatte tages — har der været et meget stærkt Fald i Antallet

af husvilde Familier og husvilde Personer, saaledes at vi nu i Juli 1929 var nede paa omtrent det halve Antal husvilde Familier. I April 1925 var der 1626 husvilde Familier, og i Juli 1929 var Tallet 994, og for de husvilde Personers Vedkommende er Faldet noget lignende, idet der var 8519 i April 1925, og nu er der 5739. Afviklingen har altsaa vist sig at kunne foregaa ganske normalt.

Med Hensyn til det fremsatte Lovforslag vil jeg gerne sige, at jeg kan ikke gaa med til, at der igen indføres Boligrestriktioner og Boliglovgivning for Provinsen, og her tænker jeg jo særlig paa Kapitel I i det fremsatte Lovforslag. Naar jeg ikke kan gaa med til dette, er det af to Grunde, for det første, fordi jeg synes, det er ganske overflødigt efter de Oplysninger, der foreligger, men dernæst, fordi det er min Erfaring, at Forholdene paa Bolig- og Byggeomraadet er i en normal Udvikling, som jeg maa befrygte vilde blive forstyrret, hvis man igen greb ind gennem Lovgivningen og fra Regeringens Side.

I denne Forbindelse vil jeg gerne bemærke, at vi Konservative er indforstaaet med, at de Beskyttelsesparagraffer for Lejerne, de saakaldte Aagerparagraffer, som blev indført i Loven af 1925 og er af permanent Karakter, har virket heldigt og maa bibeholdes. Der findes selvsagt altid nogle hensynsløse Husejere, og overfor disse maa Lejerne have et vist Værn, men jeg finder Anledning til at tilføje, at i den 5-aarige Periode, hvor vi har haft Beskyttelsesparagrafferne, har der været forholdsvis faa Tilfælde, hvor der har været Anledning til at gaa til Retten for at faa disse Paragraffer bragt i Anvendelse, og det, synes jeg, tyder paa, at de hensynsløse Ejeres Tal heldigvis ikke er særlig stort. Derfor anser jeg det for unødvendigt at indføre ny Lovgivning paa dette Omraade for Provinsens Vedkommende.

Jeg er nemlig af den Opfattelse, at man ikke vedblivende i en lang Fremtid kan opretholde ad kunstig Vej en væsentlig Forskel mellem Lejeværdien i de gamle Bygninger og i de senere opførte. Man maa, hvis der stadig skal opretholdes Lovgivning paa dette Omraade, før eller senere gaa med til at indføre en Begrænsning af Lejen, ikke blot i de gamle, men ogsaa i de nye Bygninger, og dette vilde jeg finde meget uheldigt. Man maatte ogsaa gøre det, fordi det i de gamle Bygninger, som har haft et ringere Udstyr, efterhaanden vil blive nødvendigt at foretage Istandsættelsesarbejder og lignende, hvorved Bygge-